

FRANCJA

Ustawa nr 78-17 z 6 stycznia 1978 r.
w sprawie systemów przetwarzania danych,
systemów ewidencjonowania
danych osobowych oraz swobód

(*Journal Officiel* z 7 stycznia 1978 r.)

Rozdział I
Zasady i definicje*Artykuł 1*

Systemy przetwarzania danych powinny służyć każdemu obywatelowi. Ich rozwój powinien następować w ramach współpracy międzynarodowej. Nie mogą naruszać tożsamości człowieka, praw człowieka, życia prywatnego, wolności osobistych ani publicznych.

Artykuł 2

Żadne orzeczenie sądowe zawierające ocenę zachowania człowieka nie może mieć za podstawę zautomatyzowanego przetwarzania danych określające charakter lub osobowość zainteresowanego.

Żadna decyzja administracyjna lub prywatna zawierająca ocenę zachowania człowieka nie może mieć za jedyną podstawę zautomatyzowanego przetwarzania danych określającego charakter lub osobowość zainteresowanego.

Artykuł 3

Każda osoba ma prawo zapoznać się i zakwestionować dane i zasady zastosowane w zautomatyzowanym przetwarzaniu danych, którego wyniki zostały jej przedstawione.

Artykuł 4

Uznaje się za imienne w rozumieniu niniejszej ustawy, dane pozwalające, w jakiegokolwiek formie, bezpośrednio lub pośrednio, określić tożsamość osób fizycznych, których dotyczą, bez względu na to, czy przetwarzania danych dokonała osoba fizyczna lub osoba prawna.

Artykuł 5

W rozumieniu niniejszej ustawy, zautomatyzowanym przetwarzaniem danych jest każdy szereg czynności wykonanych z zastosowaniem środków automatycznych związanych z gromadzeniem, zapisem, opracowywaniem, modyfikacją, przechowywaniem i niszczeniem danych imiennych jak również związanych z wykorzystywaniem systemów ewidencyjnych lub baz danych, w szczególności z łączeniem lub porównywaniem, konsultowaniem lub ujawnianiem danych imiennych.

Rozdział II

Krajowa Komisja ds. systemów przetwarzania danych i swobód

Artykuł 6

Tworzy się Krajową Komisję ds. systemów przetwarzania danych i swobód. Ma ona za zadanie zapewnienie przestrzegania przepisów niniejszej ustawy, w szczególności, przez informowanie zainteresowanych osób o ich prawach i obowiązkach, przez dochodzenie z nimi do porozumienia i przez kontrolę stosowania systemów przetwarzania danych do danych imiennych. Komisja dysponuje w tym względzie uprawnieniami normatywnymi, w przypadkach przewidzianych niniejszą ustawą.

Artykuł 7

Dotacje dla komisji krajowej niezbędne w wykonywaniu jej zadań są wpisane do budżetu ministerstwa sprawiedliwości. Przepisy ustawy z dnia 10 sierpnia 1922 r. dotyczącej kontroli finansowej nie mają zastosowania do zarządzania dotacjami. Rozliczenia komisji są przedkładane do kontroli Izby Obrachunkowej.

Koszty, jakie pociąga za sobą wypełnianie niektórych formalności wskazanych w artykułach 15, 16, 17 i 24 niniejszej ustawy mogą stanowić podstawę do pobierania opłat.

Artykuł 8

Krajowa Komisja ds. systemów przetwarzania danych i swobód jest niezależnym organem administracyjnym.

Składa się z 17 członków mianowanych na okres 5 lat lub na czas pełnienia mandatu, w tym:

- dwóch deputowanych i dwóch senatorów wybranych odpowiednio przez Zgromadzenie Narodowe i Senat;
- dwóch członków Rady ekonomiczno-społecznej przez nią wybranych;
- dwóch członków lub byłych członków Rady Stanu, z których jeden w randze co najmniej doradcy, wybranych przez zgromadzenie ogólne Rady Stanu;
- dwóch członków lub byłych członków Sądu Kasacyjnego, z których jeden w randze co najmniej doradcy wybranego przez zgromadzenie ogólne Sądu Kasacyjnego;
- dwóch członków lub byłych członków Izby Obrachunkowej, z których jeden co najmniej w randze głównego doradcy, wybranych przez zgromadzenie ogólne Izby Obrachunkowej;
- dwóch osób wykwalifikowanych w dziedzinie informatyki stosowanej, mianowanych dekretem na wniosek, odpowiednio, przewodniczącego Zgromadzenia Narodowego i przewodniczącego Senatu;
- trzech osobistości wskazanych dekretem Rady Ministrów, w związku z autorytetem, jakim się cieszą i ich kompetencją.

Komisja wybiera spośród swoich członków, na okres 5 lat, przewodniczącego i dwóch wiceprzewodniczących.

Komisja ustanawia regulamin wewnętrzny.

W przypadku równości głosów, przeważa głos przewodniczącego.

Jeśli w czasie pełnienia mandatu, przewodniczący lub członek komisji zaprzestaje pełnienia swoich funkcji, jego następcą pełni je do końca kadencji poprzednika.

Członek komisji:

- nie może być jednocześnie członkiem rządu;
- nie może sprawować funkcji lub mieć udziałów w przedsiębiorstwach wytwarzających materiały używane w informatyce lub telekomunikacji lub świadczących usługi z dziedziny informatyki lub telekomunikacji.

Komisja ocenia każdy zarzut łączenia funkcji, jaki może skierować przeciwko swoim członkom.

Wyjawszy dymisję, członkostwa w komisji można pozbawić wyłącznie w przypadku zaistnienia przeszkód, stwierdzonych przez komisję, w wypełnianiu obowiązków członka, w warunkach określonych przez komisję.

Artykuł 9

Przy komisji zasiada Komisarz rządu wskazany przez Premiera.
Komisarz może spowodować, w ciągu dziesięciu dni od zakończenia obrad, kolejne obrady.

Artykuł 10

(Ustawa nr 99-641 z 27 lipca 1999 art. 41 Journal Officiel z 28 lipca 1999 r.)

Komisja dysponuje służbami, które jej podlegają i którymi kieruje przewodniczący lub, w drodze delegacji uprawnień - wiceprzewodniczący.

Komisja może zobowiązać przewodniczącego lub upoważnionego wiceprzewodniczącego do wypełniania swoich zadań odnośnie stosowania art. 16, 17 i 21 (punkty 4, 5 i 6), jak również art. 40-13 i 40-14.

Pełnomocnicy komisji krajowej są mianowani przez przewodniczącego lub upoważnionego wiceprzewodniczącego.

Artykuł 11

Komisja może zwrócić się do pierwszych przewodniczących sądów apelacyjnych lub do przewodniczących sądów administracyjnych o oddelegowanie sędziego z ich resortu do zadań związanych z dochodzeniami i kontrolą wykonywaną pod jego kierownictwem, któremu mogą ewentualnie asystować eksperci.

Artykuł 12

(Ustawa nr 92-1336 z 16 grudnia 1992 art. 256 i 333 Journal Officiel z 23 grudnia 1992 r. obowiązująca w dn. 1 marca 1994)

Członkowie i pełnomocnicy komisji są zobowiązani do zachowania tajemnicy zawodowej obejmującej fakty, dokumenty lub informacje, z którymi mogli się zapoznać w związku z pełnionymi funkcjami, w warunkach przewidzianych w art. 413-10 kodeksu karnego oraz w art. 226-13 i 226-14 kodeksu karnego, z zastrzeżeniem tego co niezbędne dla sporządzenia dorocznego sprawozdania przewidzianego w niniejszej ustawie.

Artykuł 13

W wykonywaniu swoich zadań, członkowie Krajowej Komisji ds. systemów przetwarzania danych i swobód nie otrzymują poleceń od żadnego organu.

Informatycy powołani do udzielenia komisji informacji bądź do złożenia przed nią zeznań, są zwalniani w razie potrzeby z obowiązku zachowania tajemnicy.

Rozdział III

Formalności poprzedzające zautomatyzowane przetwarzanie danych

Artykuł 14

Krajowa Komisja ds. systemów przetwarzania danych i swobód czuwa nad tym, by publiczne lub prywatne zautomatyzowane przetwarzanie danych imiennych, było wykonywane zgodnie z przepisami niniejszej ustawy.

Artykuł 15

O zautomatyzowanym przetwarzaniu danych imiennych wykonywanym na rzecz władz centralnych, zakładu publicznego lub samorządu terytorialnego, lub osoby prawnej prawa prywatnego zarządzającej służbą publiczną, poza przypadkami, w których zezwala na nie ustawa, postanawia się w

drodze aktu administracyjnego po zapoznaniu się z opinią Krajowej Komisji ds. systemów przetwarzania danych i swobód.

Jeżeli opinia komisji jest niekorzystna, można ją pominąć jedynie w drodze dekretu podjętego po uzyskaniu zgody Rady Stanu lub - w przypadku samorządów terytorialnych - na mocy decyzji organu stanowiącego samorządu terytorialnego, zatwierdzonej dekretem podjętym po uzyskaniu zgody Rady Stanu.

Jeżeli, po upływie terminu dwóch miesięcy, który może być jednorazowo odnowiony na mocy decyzji przewodniczącego, komisja nie przekazała opinii, uznaje się, że zajęła przychylnie stanowisko.

Artykuł 16

Zautomatyzowane przetwarzanie danych imiennych wykonywane na rzecz osób innych niż osoby, których dotyczą przepisy art. 15, podlega uprzedniemu zgłoszeniu w Krajowej Komisji ds. systemów przetwarzania danych i swobód.

Zgłoszenie zawiera zobowiązanie, że przetwarzanie odpowiada wymogom ustawy.

Wnioskodawca może przystąpić do przetwarzania danych z chwilą uzyskania pokwitowania wystawionego bezzwłocznie przez komisję. Nie jest zwolniony od odpowiedzialności.

Artykuł 17

Krajowa Komisja ds. systemów przetwarzania danych i swobód ustanawia, na podstawie informacji wskazanych w art. 19, i ogłasza uproszczone normy obowiązujące przy wykonywaniu najbardziej powszechnych rodzajów przetwarzania o charakterze publicznym bądź prywatnym, które ewidentnie nie prowadzi do naruszenia prywatności lub swobód.

W przypadku przetwarzania danych odpowiadającego tym normom, jedynie uproszczone oświadczenie o zgodności z jedną z norm jest składane w komisji. Pokwitowanie zaświadczające o złożeniu oświadczenia zostaje bezzwłocznie wydane, chyba że komisja podejmie specjalną decyzję. Z chwilą odbioru pokwitowania, wnioskodawca może przystąpić do przetwarzania. Nie zostaje zwolniony od odpowiedzialności.

Artykuł 18

Wykorzystanie krajowego wykazu identyfikacji osób fizycznych w celu wykonania przetwarzania danych imiennych jest dozwolone na podstawie dekretu Rady Stanu, podjętego po zasięgnięciu opinii komisji.

Artykuł 19

Wniosek o wydanie opinii lub oświadczenie powinny określać:

- osobę, która składa wniosek i osobę, która jest uprawniona do podejmowania decyzji w sprawie przetwarzania danych lub - jeżeli ma swoją siedzibę za granicą - przedstawiciela we Francji;
- charakterystykę, cel i nazwę przetwarzania;
- służbę lub służby mające za zadanie realizację przetwarzania;
- służbę, wobec której wykonywane jest prawo dostępu określone w rozdziale V niniejszej ustawy, jak również podjęte środki służące wykonywaniu tego prawa;
- kategorie osób, które w związku z pełnią funkcją lub dla potrzeb służby, mają bezpośredni dostęp do zapisanych danych;
- przetwarzane dane imienne, ich pochodzenie i okres ich przechowywania, jak również ich odbiorców lub kategorie odbiorców uprawnionych do otrzymania danych;
- porównania, wzajemne połączenia lub każdą inną formę zestawiania informacji jak również ich cesję osobom trzecim;
- przepisy uchwalone w celu zapewnienia bezpieczeństwa przetwarzania i danych oraz zagwarantowania tajemnicy, którą chroni prawo;
- czy przetwarzanie ma na celu przekazanie danych imiennych za granicę, niezależnie od formy, również w przypadku, gdy czynności są częściowo wykonane na terytorium Francji na podstawie czynności wcześniej wykonanych za granicą.

Wszelkie zmiany wprowadzane do wyżej wymienionych informacji lub odwołanie przetwarzania, są podawane do wiadomości komisji.

Wnioski o wydanie opinii dotyczących zautomatyzowanego przetwarzania danych imiennych związanych z bezpieczeństwem państwa, z obronnością i bezpieczeństwem publicznym, mogą nie zawierać niektórych z wymienionych wyżej informacji.

Artykuł 20

Akt administracyjny dotyczący przetwarzania danych, do których stosuje się art. 15 niniejszej ustawy określa w szczególności:

- nazwę i cel przetwarzania;
- służbę, wobec której wykonywane jest prawo dostępu wskazane w rozdziale V niniejszej ustawy;
- kategorie danych imiennych zarejestrowanych jak również upoważnionych odbiorców lub kategorie odbiorców informacji.

Dekrety Rady Stanu mogą przewidywać, że akty administracyjne dotyczące niektórych rodzajów przetwarzania danych związanych z bezpieczeństwem państwa, obronnością i bezpieczeństwem publicznym nie zostaną opublikowane.

Artykuł 21

W celu wykonania zadań związanych z kontrolą, komisja:

1) podejmuje indywidualne lub administracyjne decyzje w przypadkach przewidzianych niniejszą ustawą;

2) może, w drodze odrębnej decyzji, zlecić jednemu lub kilku swoim członkom lub pełnomocnikom, by przystąpili, z pomocą ekspertów, do kontroli na miejscu, wszelkich czynności związanych z przetwarzaniem danych, oraz udostępnienie jej wszelkich informacji i dokumentów niezbędnych do wypełniania jej zadań;

3) wydaje w razie potrzeby akty administracyjne wzorcowe w celu zapewnienia bezpieczeństwa systemów; w razie zaistnienia wyjątkowych okoliczności, może zalecić podjęcie środków bezpieczeństwa, łącznie ze zniszczeniem nośników informacji;

4) kieruje do osób zainteresowanych ostrzeżenia i kieruje do prokuratury zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa, zgodnie z art. 40 kodeksu postępowania karnego;

5) czuwa nad tym, by warunki wykonywania prawa dostępu i sprostowania wskazane w dokumentach i zgłoszeniach przewidzianych w art. 15 i 16 nie utrudniały swobodnego wykonywania tego prawa;

6) przyjmuje zażalenia, petycje i skargi;

7) uzyskuje na bieżąco informacje o działalności przemysłowej i służbach, które przyczyniają się do zastosowania systemów przetwarzania danych.

Ministrowie, organy publiczne, szefowie zakładów publicznych lub prywatnych, kierownicy różnych zjednoczeń, ogólnie rzecz biorąc posiadacze lub użytkownicy systemów ewidencjonowania danych imiennych nie mogą, z jakichkolwiek powodów, przeciwstawić się działaniom komisji lub jej członków, przeciwnie powinni podejmować wszelkie środki ułatwiające jej zadania.

Artykuł 22

Komisja oddaje do dyspozycji obywateli listę czynności związanych z przetwarzaniem danych, która określa, w przypadku każdej z tych czynności:

- ustawę lub akt administracyjny, na podstawie którego podjęto przetwarzanie oraz datę zgłoszenia;

- nazwę czynności i jej cel;

- służby, wobec których wykonywane jest prawo dostępu przewidziane w rozdziale V niniejszej ustawy;

- kategorie zapisanych danych imiennych jak również upoważnionych odbiorców lub kategorie odbiorców informacji.

Decyzje, opinie i zalecenia komisji, których znajomość jest potrzebna przy stosowaniu i interpretacji niniejszej ustawy, pozostają do dyspozycji obywateli, w warunkach określonych dekretem.

Artykuł 23

Komisja przedkłada prezydentowi i parlamentowi doroczne sprawozdanie z wykonanych zadań. Sprawozdanie zostaje opublikowane.

Sprawozdanie zawiera w szczególności opis procedur i metod pracy komisji oraz aneks ze wszelkimi informacjami na temat organizacji komisji i jej służb, usprawniającymi kontakty między obywatelami a komisją.

Artykuł 24

Na wniosek lub po uzyskaniu opinii komisji, przekazanie za granicę, w jakiegokolwiek formie, danych imiennych stanowiących przedmiot zautomatyzowanego przetwarzania na podstawie art. 16 niniejszej ustawy może wymagać uprzedniego zezwolenia lub może podlegać uregulowaniu w warunkach określonych dekretem Rady Stanu, w celu zapewnienia przestrzegania zasad zawartych w niniejszej ustawie.

Rozdział IV

Gromadzenie, zapis i przechowywanie danych imiennych

Artykuł 25

Zabrania się gromadzenia danych z zastosowaniem środków przestępczych, oszukańczych i nielegalnych.

Artykuł 26

Każda osoba fizyczna ma prawo sprzeciwić się, z uzasadnionych powodów, przetwarzaniu danych imiennych jej dotyczących.

Prawo to nie ma zastosowania do czynności przetwarzania wskazanych w sposób wyczerpujący w akcie administracyjnym przewidzianym w art. 15.

Artykuł 27

W przypadku zbierania danych imiennych od osób, których dotyczą, osoby te powinny zostać poinformowane:

- o charakterze obowiązkowym lub fakultatywnym odpowiedzi;
- o konsekwencjach nieudzielenia odpowiedzi;
- o osobach fizycznych lub prawnych, które są odbiorcami danych;
- o prawie wglądu do swoich danych i ich poprawiania.

Gdy tego rodzaju dane są gromadzone za pośrednictwem kwestionariuszy, powinny one zawierać wzmiankę o powyższych przepisach.

Przepisy te nie mają zastosowania do zbierania danych niezbędnych do stwierdzenia przestępstwa.

Artykuł 28

O ile przepisy ustawowe nie stanowią inaczej, dane nie powinny być przechowywane w formie imiennej przez okres dłuższy niż okres przewidziany na złożenie wniosku o wydanie opinii lub na złożenie oświadczenia, chyba, że komisja na to zezwoli.

Artykuł 29

Każda osoba zlecająca lub wykonująca czynności związane z przetwarzaniem danych imiennych zobowiązuje się, wobec zainteresowanych osób, do zachowania niezbędnej ostrożności w celu zabez-

pieczenia danych, w szczególności uniemożliwienia ich zniekształcenia, zniszczenia lub przekazania nieupoważnionym osobom trzecim.

Artykuł 30

O ile przepisy ustawowe nie stanowią inaczej, jedynie sądy i organy publiczne działające w ramach swoich ustawowych uprawnień, jak również, na podstawie odpowiedniej opinii krajowej komisji, osoby prawne zarządzające służbą publiczną mogą podjąć zautomatyzowane przetwarzanie danych imiennych dotyczących przestępstw, wyroków lub środków zabezpieczających.

Do czasu wprowadzenia systemu ewidencjonowania danych kierowców przewidzianego w ustawie nr 70-539 z 24 czerwca 1970 r., zakłady ubezpieczeń są upoważnione do przetwarzania, pod kontrolą komisji, danych przewidzianych w art. 5 wymienionej ustawy, dotyczących osób wymienionych w ostatnim ustępie wskazanego artykułu.

Artykuł 31

(Ustawa nr 92-1336 z 16 grudnia 1992 art. 257 Journal Officiel z 23 grudnia 1992 r. obowiązująca w dn. 1 marca 1994)

Zabrania się przechowywania w pamięci komputerowej, chyba że za wyraźną zgodą osoby zainteresowanej, danych imiennych, które, bezpośrednio lub pośrednio, wskazują na pochodzenie rasowe lub na poglądy polityczne, światopoglądowe lub przekonania religijne, na przynależność związkową lub na zwyczaje określonych osób.

Kościoły i ugrupowania o charakterze religijnym, światopoglądowym, politycznym lub związkowym mogą prowadzić rejestr swoich członków lub członków-korespondentów w zautomatyzowanej formie. Nie można z tego powodu poddać ich jakiegokolwiek kontroli.

Można również odstąpić, z przyczyn związanych z interesem publicznym od powyższego zakazu na wnioski lub na podstawie odpowiedniej opinii komisji, w drodze dekretu Rady Stanu.

Artykuł 33

Przepisy art. 24, 30 i 31 nie mają zastosowania do danych imiennych przetwarzanych przez organy prasy pisanej lub audiowizualnej w ramach ustaw, którym podlegają oraz w przypadkach, w których ich stosowanie powodowałoby ograniczenie swobody wypowiedzi.

Rozdział V

Korzystanie z prawa dostępu

Artykuł 34

Każda osoba, która udokumentuje swoją tożsamość, ma prawo dowiedzieć się od służb lub instytucji mających za zadanie wykonywanie czynności zautomatyzowanego przetwarzania danych wymienionych na liście udostępnionej obywatelom w zastosowaniu art. 22 niniejszej ustawy, czy przetwarzane dane imienne jej dotyczą i, jeżeli tak, ma prawo dostępu do nich.

Artykuł 35

Osoba mająca prawo dostępu może zapoznać się z danymi jej dotyczącymi. Dane te, wyrażone w zrozumiałej formie, powinny być zgodne z zapisem.

Osobie mającej prawo dostępu do danych wydaje się kopię, na jej prośbę, za opłatą zryczałtowaną w zmiennej wysokości określonej - w zależności od rodzaju czynności związanych z przetwarzaniem danych - w decyzji komisji i zatwierdzonej zarządzeniem ministra gospodarki i finansów.

Jednak komisja, której sprawę przekazał, w trybie kontradyktoryjnym, administrator danych może:

- wyznaczyć terminy na odpowiedź;
- wydać zezwolenie na pominięcie niektórych wniosków będących ewidentnym nadużyciem w związku z ich liczbą, wielokrotnym lub systematycznym powtarzaniem się.

Jeżeli jest podstawa do podejrzeń, że dane wskazane w ustępie pierwszym niniejszego artykułu są zatajane lub giną, można domagać się od właściwego sędziego, przed wniesieniem sprawy do sądu, nakazu zastosowanie wszelkich środków w celu uniknięcia zatajania lub zaginięcia danych.

Artykuł 36

Osoba posiadająca prawo dostępu do danych może domagać się poprawienia, uzupełnienia, wyjaśnienia, zaktualizowania lub usunięcia danych, które jej dotyczą i są niedokładne, niepełne, niejednoznaczne, przestarzałe lub których gromadzenie, użytkowanie, udostępnianie lub przechowywanie jest zabronione.

Na wniosek osoby zainteresowanej, służba lub instytucja powinna wydać bezpłatną kopię zmienionego zapisu.

W razie zakwestionowania danych, ciężar dowodu spada na służbę, wobec której wykonywane jest prawo dostępu, chyba że ustalą się, iż zakwestionowane dane zostały przekazane przez osobę zainteresowaną lub za jej zgodą.

W przypadku, gdy osoba mająca prawo dostępu do danych spowoduje zmianę zapisu, należność wpłacona w zastosowaniu art. 35 zostaje zwrócona.

Artykuł 37

Zbiór danych imiennych powinien być uzupełniany lub korygowany nawet z urzędu, gdy instytucja, która jest w jego posiadaniu stwierdzi, że dane imienne w nim zawarte są niedokładne lub niepełne.

Artykuł 38

Jeżeli dane zostały przekazane osobie trzeciej, osoba ta powinna zostać powiadomiona o sprostowaniu lub o unieważnieniu danych, chyba że komisja odstąpi od tego obowiązku.

Artykuł 39

W przypadku czynności przetwarzania danych związanych z bezpieczeństwem państwa, obronnością i bezpieczeństwem publicznym, wniosek kieruje się do komisji, która wskazuje jednego ze swoich członków będącego obecnie lub w przeszłości członkiem Rady Stanu, Sądu kasacyjnego lub Izby Obrachunkowej w celu przeprowadzenia wszelkich niezbędnych dochodzeń i wprowadzenia wszelkich niezbędnych zmian. Może on korzystać z pomocy pełnomocnika komisji.

Wnioskodawcę informuje się o weryfikacji.

Artykuł 40

Jeśli wykonywanie prawa dostępu ma zastosowanie do danych o charakterze medycznym, wówczas dane te mogą zostać przekazane zainteresowanej osobie jedynie za pośrednictwem lekarza, którego w tym celu wskaże.

Rozdział V bis

Zautomatyzowane przetwarzanie danych imiennych związane z badaniami w dziedzinie ochrony zdrowia

Artykuł 40-1

(wprowadzony na mocy ustawy nr 94-548 z 1 lipca 1994 art. 1 Journal Officiel z 2 lipca 1994 r.)

Zautomatyzowane przetwarzanie danych imiennych związane z badaniami w dziedzinie ochrony zdrowia podlega przepisom niniejszej ustawy, z wyjątkiem art. 15, 16, 17, 26 i 27.

Przetwarzanie danych mające na celu indywidualny monitoring terapeutyczny lub medyczny pacjentów nie podlega przepisom niniejszego rozdziału. Podobnie nie podlega tym przepisom przetwarzanie danych pozwalające na podjęcie badań na podstawie danych w ten sposób zgromadzonych,

jeżeli badania te są wykonywane przez personel zapewniający monitoring i przeznaczone są do ich wyłącznego użytku.

Artykuł 40-2

(wprowadzony na mocy ustawy nr 94-548 z 1 lipca 1994 art. 1 Journal Officiel z 2 lipca 1994 r.)

Komitet konsultacyjny ds. przetwarzania danych dotyczących badań w dziedzinie ochrony zdrowia, utworzony przy ministrze ds. badań, składający się z osób kompetentnych w zakresie badań w dziedzinie ochrony zdrowia, epidemiologii, genetyki i biostatystyki, wydaje opinię - w sprawie każdego wniosku dotyczącego podjęcia czynności przetwarzania danych - na temat metodologii badań, z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy, konieczności zastosowania danych imiennych i ich stosowności do celu badań, przed przekazaniem sprawy do Krajowej Komisji ds. systemów przetwarzania danych i swobód.

Komitet konsultacyjny powinien w ciągu jednego miesiąca przekazać swoją opinię wnioskodawcy. W braku opinii, uznaje się, że komitet zajął przychylnie stanowisko. W sprawach pilnych, termin ten może zostać skrócony do 15 dni.

Przewodniczący komitetu konsultacyjnego może uruchomić procedurę uproszczoną.

Następnie Krajowa Komisja ds. systemów przetwarzania danych i swobód wydaje, w jednorazowo odnawialnym terminie dwóch miesięcy od daty przekazania sprawy przez wnioskodawcę, decyzję w sprawie zezwolenie na realizację czynności przetwarzania danych. Brak decyzji w tym terminie jest równoważny z zezwoleniem na przetwarzanie danych.

Artykuł 40-3

(wprowadzony na mocy ustawy nr 94-548 z 1 lipca 1994 art. 1 Journal Officiel z 2 lipca 1994 r.)

Niezależnie od zasad dotyczących tajemnicy służbowej, osoby wykonujące zawody związane z ochroną zdrowia mogą przekazywać dane imienne, które są w ich posiadaniu w ramach zautomatyzowanego przetwarzania danych dopuszczonego w zastosowaniu art. 40-1.

Jeżeli dane te pozwalają na identyfikację osób, powinny zostać zakodowane przed ich przekazaniem. Można jednak odstąpić od tego obowiązku, gdy przetwarzanie danych łączy się z badaniami nad skutkami ubocznymi leków lub sprawozdaniami z badań sporządzonymi w ramach współpracy badawczej krajowej lub międzynarodowej; można również odstąpić od tego obowiązku, gdy wymaga tego szczególny charakter badań. Wniosek o zezwolenie powinien zawierać uzasadnienie naukowe i techniczne odstępstwa; z wyjątkiem umotywowanego zezwolenia Krajowej Komisji ds. systemów przetwarzania danych i swobód, wydanego po zasięgnięciu opinii komitetu konsultacyjnego ds. przetwarzania danych dotyczących badań w dziedzinie ochrony zdrowia, przekazane dane nie mogą być przechowywane w formie imiennej dłużej niż tego wymagają badania.

Przedstawienie wyników przetwarzania danych nie może w żadnym razie umożliwić bezpośredniej lub pośredniej identyfikacji osób, których dotyczą.

Dane są przyjęte przez osobę odpowiedzialną za badania wskazaną przez osobę fizyczną lub prawną upoważnioną do realizacji czynności przetwarzania. Osoba ta czuwa nad bezpieczeństwem danych i ich przetwarzania, jak również nad przestrzeganiem celu przetwarzania.

Osoby mające za zadanie realizację przetwarzania danych, jak również osoby mające dostęp do danych objętych przetwarzaniem, mają obowiązek przestrzegania tajemnicy służbowej, pod groźbą kar przewidzianych w art. 226-13 kodeksu karnego.

Artykuł 40-4

(wprowadzony na mocy ustawy nr 94-548 z 1 lipca 1994 art. 1 Journal Officiel z 2 lipca 1994 r.)

Każdej osobie przysługuje prawo sprzeciwu wobec przetwarzania danych imiennych jej dotyczących, o którym mowa w art. 40-1.

W przypadku, gdy badania wymagają gromadzenia biologicznych próbek identyfikacyjnych, przed podjęciem przetwarzania danych należy uzyskać jasną i wyraźną zgodę osób, których działania te dotyczą.

Dane dotyczące osób zmarłych, również tych, które figurują w zaświadczeniach o przyczynach śmierci, mogą stanowić przedmiot czynności przetwarzania danych, z wyjątkiem złożenia za życia sprzeciwu w formie pisemnej.

Artykuł 40-5

(wprowadzony na mocy ustawy nr 94-548 z 1 lipca 1994 art. 1 Journal Officiel z 2 lipca 1994 r.)

W przypadku zbierania danych imiennych od osób, których dotyczą i ich przekazywania, należy osoby te indywidualnie poinformować, przed rozpoczęciem przetwarzania:

- 1) o charakterze przekazywanych danych;
- 2) o celu przetwarzania danych;
- 3) o osobach fizycznych lub prawnych, dla których dane są przeznaczone;
- 4) o prawie dostępu i korygowania informacji przewidzianym w rozdziale V;
- 5) o prawie do wniesienia sprzeciwu przewidzianym w pierwszym i trzecim ustępie art. 40-4 lub w przypadku przewidzianym w drugim ustępie wskazanego artykułu, o obowiązku uzyskania zgody.

Dane te mogą nie zostać udostępnione, jeżeli osoba chora nie została poinformowana o diagnozie lub o złych rokowaniach, z przyczyn uzasadnionych, które lekarz prowadzący ocenia według własnego sumienia.

W razie, gdy dane zostały zgromadzone początkowo w innym celu niż ich przetwarzanie, można odstąpić od obowiązku indywidualnego poinformowania, jeżeli pojawiają się trudności w odnalezieniu zainteresowanych osób. Odstępstwa od obowiązku informowania osób o użyciu danych ich dotyczących do celów badawczych są wskazane w aktach dotyczących wniosku o wydanie zezwolenia przekazanego Krajowej Komisji ds. systemów przetwarzania danych i swobód, która podejmuje decyzję w tym względzie.

Artykuł 40-6

(wprowadzony na mocy ustawy nr 94-548 z 1 lipca 1994 art. 1 Journal Officiel z 2 lipca 1994 r.)

Odbiorcami danych są osoby sprawujące władzę rodzicielską, w przypadku nieletnich, lub opiekun, w przypadku osób podlegających ustawowej ochronie i korzystają one z praw przewidzianych w artykułach 40-4 i 40-5.

Artykuł 40-7

(wprowadzony na mocy ustawy nr 94-548 z 1 lipca 1994 art. 1 Journal Officiel z 2 lipca 1994 r.)

Każdy zakład lub ośrodek podejmujący działalność profilaktyczną, diagnostyczną i świadcząca opiekę, stanowiącą podstawę do przekazywania danych imiennych w celu zastosowania przetwarzania danych przewidzianego w art. 40-1 powinien informować o przepisach niniejszego rozdziału.

Artykuł 40-8

(wprowadzony na mocy ustawy nr 94-548 z 1 lipca 1994 art. 1 Journal Officiel z 2 lipca 1994 r.)

Zastosowanie zautomatyzowanego przetwarzania danych z naruszeniem warunków przewidzianych w niniejszym rozdziale powoduje czasowe lub ostateczne cofnięcie, przez Krajową Komisję ds. systemów przetwarzania danych i swobód, zezwolenia wydanego w zastosowaniu przepisów art. 40-2.

Cofnięcie następuje również w przypadku odmowy poddania się kontroli przewidzianej w punkcie 2) art. 21.

Artykuł 40-9

(wprowadzony na mocy ustawy nr 94-548 z 1 lipca 1994 art. 1 Journal Officiel z 2 lipca 1994 r.)

Przekazanie poza terytorium Francji niezakodowanych danych imiennych będących przedmiotem zautomatyzowanego przetwarzania mającego na celu badania w dziedzinie ochrony zdrowia jest do-

zwolone, w warunkach przewidzianych w art. 40-2, jedynie w przypadku, gdy ustawodawstwo w kraju docelowym zapewnia ochronę równoważną ochronie, jaką gwarantuje prawo francuskie.

Artykuł 40-10

(wprowadzony na mocy ustawy nr 94-548 z 1 lipca 1994 art. 1 Journal Officiel z 2 lipca 1994 r.)

Dekret Rady Stanu określa warunki stosowania niniejszego rozdziału.

Rozdział V ter

Przetwarzanie danych osobowych dotyczących stanu zdrowia dla celów oceny lub analizy działalności profilaktycznej i związanej z opieką

Artykuł 40-11

(wprowadzony na mocy ustawy nr 99-641 z 27 lipca 1999 art. 41 Journal Officiel z 28 lipca 1999 r.)

Przetwarzanie danych osobowych dotyczących stanu zdrowia, które mają na celu ocenę działalności profilaktycznej i związanej z opieką jest dozwolone w warunkach przewidzianych w niniejszym rozdziale.

Przepisy niniejszego rozdziału nie mają zastosowania ani do przetwarzania danych osobowych wykonanego w celu zwrotu pieniędzy lub kontroli przez instytucje zarządzające podstawowym systemem ubezpieczeń na wypadek choroby, ani do przetwarzania wykonanego w ramach zakładu zdrowia przez lekarzy odpowiedzialnych za informację medyczną w warunkach przewidzianych w ustępie drugim art. L. 710-6 kodeksu zdrowia publicznego.

Artykuł 40-12

(wprowadzony na mocy ustawy nr 99-641 z 27 lipca 1999 art. 41 Journal Officiel z 28 lipca 1999 r.)

Dane pochodzące z systemów informacji wskazanych w art. L. 710-6 kodeksu zdrowia publicznego, z akt medycznych przechowywanych w ramach prywatnej praktyki związanej z ochroną zdrowia, jak również pochodzące z systemów informacji kas chorych, mogą być przekazywane dla celów statystycznej oceny lub analizy praktyk oraz działalności profilaktycznej i związanej z opieką zdrowotną, jedynie w formie statystyk zbiorczych lub danych poszczególnych pacjentów tak zmodyfikowanych, by nie można było określić tożsamości osób, których dotyczą.

Od przepisów poprzedniego ustępu można odstąpić jedynie za zezwoleniem Krajowej Komisji ds. systemów przetwarzania danych i swobód w warunkach przewidzianych w art. 40-13, 40-14 i 40-15. W tym przypadku używane dane nie zawierają ani nazwiska, ani imienia osób, ani numeru pod którym są zarejestrowane w Krajowym Rejestrze osób fizycznych.

Artykuł 40-13

(wprowadzony na mocy ustawy nr 99-641 z 27 lipca 1999 art. 41 Journal Officiel z 28 lipca 1999 r.)

W sprawie każdego wniosku, Komisja sprawdza gwarancje stosowania niniejszych przepisów przedstawione przez wnioskodawcę i, w razie potrzeby, zgodność wniosku z zadaniami i z celem, jakie sobie wyznaczył. Upewnia się co do potrzeby używania danych osobowych i celowości przetwarzania mając na uwadze zadeklarowany cel końcowy, jakim ma być ocena lub analiza praktyk lub działań profilaktycznych i związanych ze świadczeniem opieki. Sprawdza czy dane osobowe, które mają być przetwarzane nie zawierają nazwisk, imion osób, których dotyczą, ani numeru w Krajowym Rejestrze identyfikacji osób fizycznych. Ponadto, jeżeli wnioskodawca nie przedstawi wystarczających powodów zaświadczających o konieczności dysponowania niektórymi danymi spośród ogółu danych osobowych, których przetwarzanie przewiduje, Komisja może zakazać udostępnienia tych danych instytucji, która nimi dysponuje i nie zezwolić na przetwarzanie danych w ten sposób okrojonych.

Komisja określa czas przechowywania danych niezbędnych do przetwarzania i ocenia środki podjęte w celu ich zabezpieczenia i zagwarantowania tajemnicy chronionej prawem.

Artykuł 40-14

(wprowadzony na mocy ustawy nr 99-641 z 27 lipca 1999 art. 41 Journal Officiel z 28 lipca 1999 r.)

Komisja wypowiada się w, jednorazowo odnawialnym, terminie dwóch miesięcy od daty wpłynięcia wniosku. Brak decyzji w tej sprawie oznacza decyzję odmowną. Warunki rozpatrywania przez komisję wniosków o wydanie zezwolenia, określa dekret Rady Stanu.

Komisja może podjąć jedną decyzję w sprawie czynności przetwarzania danych mających ten sam cel, dotyczących identycznych kategorii danych i mających tych samych odbiorców lub identyczne kategorie odbiorców.

Artykuł 40-15

(wprowadzony na mocy ustawy nr 99-641 z 27 lipca 1999 art. 41 Journal Officiel z 28 lipca 1999 r.)

Czynności przetwarzania danych, na które zostało wydane zezwolenie zgodnie z art. 40-13 i 40-14 nie mogą być używane w celach poszukiwania lub określania tożsamości osób. Osoby mające za zadanie realizację przetwarzania, jak również osoby, które mają dostęp do danych stanowiących przedmiot przetwarzania lub do jego wyników, jeśli są one nadal pośrednio imienne, mają obowiązek zachowania tajemnicy służbowej pod groźbą kar przewidzianych w art. 226-13 kodeksu karnego.

Wyniki przetwarzania danych mogą zostać podane do wiadomości, opublikowane lub rozpowszechnione jedynie w przypadku, gdy nie jest możliwe określenie tożsamości osób, od których dane zostały zebrane.

Rozdział VI**Przepisy karne****Artykuł 41**

(Ustawa nr 92-1336 z 16 grudnia 1992 art. 258 Journal Officiel z 23 grudnia 1992 r. obowiązująca w dn. 1 marca 1994)

Art. 226-16 - 226-24 kodeksu karnego przewidują kary za naruszenie przepisów niniejszej ustawy.

Artykuł 42

(Ustawa nr 92-1336 z 16 grudnia 1992 art. 259 Journal Officiel z 23 grudnia 1992 r. obowiązująca w dn. 1 marca 1994)

Używanie Krajowego Rejestru identyfikacji osób fizycznych bez zezwolenia przewidzianego w art. 18 podlega karze 5 lat więzienia i grzywny w wysokości 2.000.000 fr.

Artykuł 43

(Ustawa nr 92-1336 z 16 grudnia 1992 art. 260 Journal Officiel z 23 grudnia 1992 r. obowiązująca w dn. 1 marca 1994)

Podlega karze więzienia i grzywny w wysokości 100.000 fr. fakt utrudniania pracy Krajowej Komisji ds. systemów przetwarzania danych i swobód przez:

- 1) sprzeciwianie się dokonywaniu kontroli na miejscu;
- 2) odmowę przekazania członkom, pełnomocnikom lub sędziom oddanym do dyspozycji Komisji - informacji i dokumentów niezbędnych dla wykonania zadań, jakie zostały im powierzone przez Komisję, lub zatajenie wskazanych informacji i dokumentów, lub spowodowanie ich zaginięcia;
- 3) przekazanie danych, które nie są zgodne z treścią zapisów w chwili przedłożenia wniosku lub których treść nie jest przedstawiona w formie bezpośrednio zrozumiałej.

Rozdział VII Przepisy różne

Artykuł 45

Przepisy art. 25, 27, 29, 30, 31, 32 i 33 dotyczące gromadzenia, zapisu i przechowywania danych imiennych mają zastosowanie do nieautomatyzowanych lub mechanicznych systemów ewidencjonowania danych innych niż te, których stosowanie podlega ściśle wykonywaniu prawa do prywatności.

Ustęp pierwszy art. 26 ma zastosowanie do tych samych systemów ewidencjonowania danych, z wyjątkiem publicznych systemów ewidencyjnych wskazanych aktem administracyjnym.

Każda osoba, która wykaże swoją tożsamość, ma prawo dowiadywać się, u służb lub instytucji posiadających systemy ewidencyjne wskazane w ustępie pierwszym niniejszego artykułu, czy nie zawierają one imiennych danych jej dotyczących. Osoba korzystająca z prawa dostępu ma prawo wglądu do tych danych; może domagać się zastosowania trzech pierwszych ustępów art. 36 niniejszej ustawy dotyczących prawa do korygowania danych. Przepisy art. 37, 38, 39 i 40 mają również zastosowanie. Dekret Rady Stanu określa warunki korzystania z prawa wglądu i poprawiania danych; dekret może przewidywać pobieranie należności za wydanie kopii udostępnionych danych.

Rząd, na wniosek Krajowej Komisji ds. systemów przetwarzania danych i swobód, może postanowić w drodze dekretu Rady Stanu, że pozostałe przepisy niniejszej ustawy mogą być stosowane do całości lub części systemów ewidencyjnych lub kategorii systemów ewidencyjnych nieautomatyzowanych lub mechanicznych, które stanowią - same w sobie lub zastosowane w połączeniu ze skomputeryzowanym systemem ewidencyjnym, zagrożenie dla ochrony swobód.

Artykuł 46

Dekrety Rady Stanu określają warunki stosowania niniejszej ustawy. Powinny zostać wydane w ciągu sześciu miesięcy od daty promulgacji ustawy.

Dekrety te określają terminy, w których wejdą w życie przepisy niniejszej ustawy. Terminy te nie mogą przekraczać dwóch lat od daty promulgacji niniejszej ustawy.

Artykuł 47

(ustawa nr 94-548 z 1 lipca 1994 art. 5 Journal Officiel z 2 lipca 1994 r.)

(Rozporządzenie nr 96-267 z 28 marca 1996 r.)

art. 9 Journal Officiel z 31 marca 1996 r. obowiązujący w dn. 1 maja 1996 r.)

Niniejsza ustawa ma zastosowanie do Majotty i terytoriów zamorskich.

W odstępstwie od przepisów ustępu drugiego art. 40-2, komitet konsultacyjny przekazuje w ciągu dwóch miesięcy opinię wnioskodawcy zamieszkałemu na terytorium zamorskim lub we wspólnocie terytorialnej Majotty. W razie pilnej potrzeby, termin ten może być skrócony do jednego miesiąca.

Artykuł 48

Wcześniej wykonane czynności przetwarzania danych podlegające przepisom art. 15 niniejszej ustawy, podlegają w trybie przejściowym jedynie zadeklarowaniu w Krajowej Komisji ds. systemów przetwarzania danych i swobód w warunkach przewidzianych w art. 16 i 17.

Komisja może jednak, w drodze odrębnej decyzji, zastosować przepisy art. 15 i ustalić termin wydania aktu prawnego regulującego czynności przetwarzania danych.

Po upływie dwóch lat od daty promulgacji niniejszej ustawy, wszelkie czynności przetwarzania danych podlegające art. 15 powinny odpowiadać przepisom tego artykułu.

Tłumaczenie z jęz. francuskiego: *Helena Klugiel-Królikowska* (BSE)

Weryfikacja: *Miroslaw Granat* (BSE)